

sen, og det er regeringen, der via forslaget om at afskaffe sygeskatten neutraliserer den økonomiske virkning af indgrebet.

Så synes jeg, der er god grund til at fare i flæsket – havde jeg nær sagt – på de indlæg, der har været om, at man betaler disse fridage selv. Det er, som om man overser, at det forlig eller rettere den mæglingsskitse, der har været på bordet, er stemt ned. Den indeholder altså ikke et sæt af goder og forbedringer, som man nu mister. De goder eller forbedringer ville man aldrig have fået, fordi mæglingsskitzen er stemt ned. Vi ophøjer hovedparten af mæglingsskitzen til lov og bygger ovenpå med henholdsvis de feriedage og børnefamiliefridage, der er omtalt i lovforslaget.

Så vil jeg gerne sige til fru Ulla Tørnæs, at vi er helt bevidst om bemærkningerne på side 2 om, at regeringen under overenskomstforhandlingerne har tilkendegivet, at der ikke lægges op til politiske beslutninger, der øger arbejdsgivernes lønomkostninger i de kommende år. Det er ikke alene et citat, det er også udtryk for regeringens opfattelse, og det er altså en tilkendegivelse fra regeringen, der ledsager lovforslaget.

Så vil jeg komme ind på de områder, der ligger udenfor, dvs. overenskomstområder, der endnu ikke er gået ind i den afsluttende fase og derfor heller ikke er omfattet af dette indgreb. Det er helt bevidst, at regeringens indgreb alene omfatter de overenskomstområder, der er omfattet af mæglingsforslaget af 31. marts 1998. Det er jo de områder, der har bragt landet i denne særlige situation gennem en længerevarende konflikt, og det er på de områder, vi beklageligvis har set os nødsaget til at gribe ind.

Det er rigtigt, at der vil være fortrinsvis mindre områder, der skal i gang med forhandlinger i den kommende tid, men regeringen ser umiddelbart ingen grund til, at man på forhånd skulle antage, at disse områder ikke selv er i stand til at løse deres problemer. Det så vi jo allerede under konflikten, hvor Bus Danmark indgik deres egen overenskomst.

Der er ingen tvivl om, at det af gode grunde diskuteres her i dag, om ikke indgrebet er et anslag mod den danske aftalemodel. Selvfølgelig fungerer den danske aftalemodel bedst, når den ender med, at parterne når et resultat. Det er jo det, der er hele den grundlæggende idé, og på områder, der er på vej til forhandlinger, er der ingen grund til at gøre ondt værre, ved at regeringen på forhånd fratager disse områder

muligheden for i frihed at aftale deres egne overenskomster.

Så til spørgsmålet om uafbrudt beskæftigelse i den pågældende virksomhed. Lad mig til beroligelse for mange sige følgende ganske kort: Alle forudsætninger, vilkår og substans, der handler om feriedage eller børnefamiliefridage, er hentet ud af hovedorganisationernes indbyrdes forhandlinger om disse temaer. Alle begreber, alle sammenhænge er genanvendt fra det virkelige liv, og det er over for mig oplyst tidligt i morges, at den tekst, vi her har anvendt, og som er hentet fra parternes egne drøftelser, ikke har til hensigt på forhånd at udelukke en større gruppe fra at få andel i disse goder. Derfor vil vi med parternes tekniske bistand undervejs i udvalgsarbejdet sikre, at det bliver administreret på en sådan måde efterfølgende – og det er vi selvfølgelig nødt til at gøre nogle bemærkninger om – at man ikke på forhånd udelukker større eller mindre grupper fra at være omfattet af dette gode, som børnefamiliefridage eller yderligere feriedage er udtryk for. Det er vi meget optaget af, men lægger vægt på, at udgangspunktet hele tiden for os har været, at parternes egne begreber, formuleringer, forudsætninger og vilkår lægges til grund.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det i den diskussion, der har været her i Tinget, i alt for ringe grad har været til debat, hvilke principielt vigtige forbedringer, der ligger i den måde, vi har ombrudt resultatet på. For to lønmodtagere, som er beskæftiget inden for de områder, der er omfattet af lovindgrebet, er der jo tale om – hvis man gør det op for personerne enkeltvis – at lovindgrebet forøger den samlede families antal fridage med ikke mindre end 10. Vælger man at holde dem sammen, er det muligt at holde 5 enkelt dage sammen, men hvis man rent planlægningsmæssigt gør det på en anden måde, kan man holde 5 dage i træk.

Jeg synes, diskussionen om, hvorvidt det er udtryk for, at der er taget hul på den sjette ferieuge, er en ualmindelig akademisk diskussion, som jeg tror man ude i virkeligheden, ude i hjemmene, er bedøvende ligeglade med. Det handler om, at friheden er udvidet, og det er ikke et principielt paragrafrytteri om, at der er taget hul på den sjette ferieuge.

Afslutningsvis vil jeg naturligvis med tak konstatere, at der er flertal for forslaget, og jeg ser frem til, at det vil få en hurtig behandling i udvalget. Jeg har forstået, at det er Folketingets partier velvilligt indstillet over for.